

vederlaget må da medregnes til den skattepligtige indkomst uden at plejeforældrene kan fradrage udgift til barnets underhold. Man har i forslaget optaget en regel, der går ud på dette.

Ved *bestemmelsen i lovens § 5*, der blev indført ved ligningsloven for skatteåret 1948—49, indrømmes der i selve skatteansættelsen et nedslag for nedsat erhvervs-evne for personer, der ved skatteårets begyndelse oppebærer eller er kendt berettiget til at oppebære aldersrente, invaliderente eller hjælp til kronisk syge i henhold til forsorgslovens § 247 og § 248, eller som på nævnte tidspunkt vil være fyldt 65 år, alt for så vidt den pågældendes skattepligtige indkomst ikke overstiger de i loven angivne maksimalindkomstbeløb. Nedslaget beregnes under hensyn til, om den pågældende efter statsskattelovens regler betragtes som forsørger eller ej, dog højst med forskellen mellem den pågældendes skattepligtige indkomst og maksimalindkomsten.

For skatteåret 1950—51 har maksimalindkomstbeløb og nedslagsbeløb været fastsat således:

<i>I. Forsørgere</i>	Maksimalindkomst kr.	Nedslagsbeløb kr.
København m. v. . . .	5 300	2 100
Købstæder m. v. . . . .	5 100	1 900
Landkommuner . . . . .	4 900	1 700

<i>II. Ikke-forsørgere</i>	Maksimalindkomst kr.	Nedslagsbeløb kr.
København m. v. . . .	4 000	1 300
Købstæder m. v. . . . .	3 900	1 200
Landkommuner . . . . .	3 800	1 100

Ved en tilføjelse til ligningslovens § 13, stk. 1, i, er de i folkeforsikringslovens § 40, stk. 11, omhandlede personlige tillæg, der kan tillægges særlig vanskeligt stillede rentemodtagere, blevet gjort helt skattefri fra og med skatteåret 1950—51 at regne.

Aldersrentemodtagerne — såvel forsørgere som ikke-forsørgere — har i året 1950 haft en større indtægt end i 1949 som følge af forhøjelse af aldersrenten. Indtægtsforøgelsen kan — med alle tillæg — for forsørgernes vedkommende gå op til knap 200 kr.; herved er det ekstraordinære tillæg til alders- og invaliderenten, hvorom lovforslag er forelagt, taget i betragtning.

Såfremt de i ligningsloven for skatteåret 1950—51 fastsatte maksimalindkomstbeløb og nedslagsbeløb blev optaget uændrede i ligningsloven for det kommende skatteår, ville der for de heromhandlede skatteplig-

tige kunne fremkomme skattestigninger, som kunne gå til ca. 50 kr. for de rentemodtagere, hvis rente er undergået den ovennævnte største stigning på henimod 200 kr. For at begrænse skattestigningerne har man foreslået maksimalindkomstbeløbene og nedslagsbeløbene forhøjet som nedenfor anført. De foreslåede forhøjelser vil medføre, at der ikke skulle blive tale om skattestigninger på mere end højst 10—11 kr. for skatteåret 1951—52.

Maksimalindkomstbeløbene og nedslagsbeløbene er foreslået fastsat som følger:

### *I. Forsørgere*

	Maksimalindkomst kr.	Nedslagsbeløb kr.
København m. v. . . .	5 600	2 200
Købstæder m. v. . . . .	5 300	2 000
Landkommuner . . . . .	5 000	1 800

### *II. Ikke-forsørgere*

	Maksimalindkomst kr.	Nedslagsbeløb kr.
København m. v. . . .	4 100	1 400
Købstæder m. v. . . . .	4 000	1 300
Landkommuner . . . . .	3 900	1 200

Man har fundet det rimeligt at foreslå, at sådanne svært invaliderede ikke-rentemodtagere, som omfattes af bestemmelsen i folkeforsikringslovens § 62, jfr. lov nr. 143 af 31. marts 1950, henføres under ligningslovens § 5. Som nærmere anført nedenfor under omtalen af ændringsforslaget til ligningslovens § 13, stk. 1, i, er de pågældende blevet sidestillet med visse invaliderentemodtagere. Deres antal må antages at være meget ringe.

Gennemførelsen af de foreslåede ændringer i lovens § 5 vil for statskassens vedkommende medføre et provenutab, der kan anslås til godt  $\frac{1}{2}$  mill. kr., hvortil kommer et noget større provenutab for den fælleskommunale udligningsfond og kommunerne.

Den i lovforslagets § 4 foreslåede *ændrede affattelse af ligningslovens § 13, stk. 1, i*, står i forbindelse med de ændringer af folkeforsikringsloven og forsorgsloven, som blev gennemført henholdsvis ved lov nr. 143 af 31. marts 1950 og ved lov nr. 141 af samme dato.

Ved ændringerne i folkeforsikringsloven blev hjælpeløshedstillægget og blindetillægget afløst af et *bistandstillæg*. Dette tillæg ydes ifølgelovens § 40, stk. 3, 1. pkt., hvor invaliditeten bevirker, at invaliden stadig må have personlig bistand af andre, eller hvor invaliditeten består i blindhed eller stærk svagsynethed. Ved loven af 31. marts